

цінностей та зміцнення соціальних зв'язків серед студентів та науковців з різних країн і культур. Кампуси зазвичай збирають людей з різноманітних культурних та національних фонів. Це створює унікальне мультикультурне середовище, де студенти та викладачі мають можливість вчитися один від одного, ділитися своїми культурними звичаями та поглядами, що сприяє глибокому розумінню та повазі між різними культурами.

Спільна праця над академічними проєктами та дослідженнями стимулює студентів та науковців з різних країн співпрацювати, обговорювати і вирішувати проблеми разом. Це веде до формування спільних цінностей, таких як наукова чесність, відповідальність і ставлення до якості роботи. Робота у такому різноманітному середовищі допомагає студентам і науковцям розвивати ключові професійні навички, такі як командна робота, лідерство та міжкультурна комунікація. Вони вчаться бути більш гнучкими, толерантними та відкритими до нових ідей.

Отже, освітні науково-виробничі кампуси як складова новітньої інфраструктури університетів відіграють критичну роль у розвитку інновацій та підвищенні якості освіти. Їх вплив на наукові дослідження, освітній процес та соціальне середовище є значущим і перспективним.

Список використаних джерел:

1. Береза О.М., Кондратюк С.П. Освітні науково-виробничі кластери як новітня форма інтеграції науки, освіти та виробництва. – Київ: Університет України, 2017. – 242 с.
2. Павленко А.Ф., Кравченко В.В. Розвиток віртуальних наукових колаборацій в університетському середовищі. – Львів: Львівська Політехніка, 2018. – 196 с.
3. Жук І.О., Смоляк О.С. Науково-освітні кампуси як інструмент міжнародної інтеграції вищої освіти. – Дніпро: Арт Прес, 2019. – 268 с.
4. Федорченко В.К., Ярмолюк М.П. Інтеграція інноваційних технологій у науково-освітню діяльність університетів. – Львів: Видавництво Старого Лева, 2022. – 312 с.
5. Smith J.R., Taylor B.C. Virtual Teams and Collaborative Environments in Higher Education. – New York: Springer, 2018. – 210 p.
6. Chen L., Wu X. Educational and Research Integration in Virtual Teams. – Singapore: World Scientific, 2021. – 256 p.
7. Morris K.A., Ferguson J. Building Virtual Teams in Research and Development. – Boston: Academic Press, 2020. – 238 p.

ІННОВАТИКА У СУЧАСНІЙ ОСВІТІ

*Топузов О.М.
Київ, Україна*

Педагогічна інновація є впровадженням нових цілей, змісту, методів та форм навчання та виховання, що включає організацію спільної діяльності між викладачами та студентами. Сукупність цих процесів у педагогічній науці визначається як «інноваційні процеси». Це важливий елемент розвитку освіти,

який відображається у тенденціях накопичення та модифікації ініціатив у освітній сфері, що спричиняє певні зміни у навчальному та виховному процесі. Освітня інновація – це цілеспрямований процес змін у меті, змісті, методах та формах навчання та виховання, а також адаптація процесу навчання до нових вимог, що виникають у суспільстві. Інноваційний навчальний заклад – це заклад, де викладачі та студенти експериментують, випробовують або впроваджують нові ідеї, теорії та педагогічні технології [1].

Освітня інноватика включає в себе міждисциплінарний синтез соціологічних, дидактичних, психологічних, акмеологічних, економічних та інших завдань. Це дозволяє розкрити глибинні процеси створення та застосування нових підходів у системі освіти, що мають свої особливості, пов'язані з учасниками цього процесу та суб'єктами розвивальних взаємодій [1].

Інноваційна освіта базується на вивченні національної культури, а в глобальному плані вона сприяє переходу від міжкультурної грамотності до духовно-морального виховання здобувачів, враховуючи міжкультурні відмінності та загальнолюдські цінності, що допомагає споглядати навколишній світ, як цілісне та гармонійне явище. Сьогоднішня інноваційна освіта сприяє формуванню толерантного світогляду та надає право на особисту думку особистості, не обмежуючи інтереси інших [2].

Важливою вимогою суспільства до системи сучасної освіти є запровадження та використання навчальної системи, яка здатна швидко реагувати на зовнішні впливи та адаптуватись до конкретних вимог практики. Професійна підготовка фахівців передбачає процес узгодження навчальної програми з бізнесовими цілями. Велика кількість компаній і підприємств із сучасним менеджментом вкладають кошти в процес підготовки кадрів, у якому бізнес-ініціативи переводяться у навчальні рішення з відповідними пріоритетами, що є запорукою безпечного існування на ринку. Ознакою гнучкості закладів освіти є орієнтація на потреби ринку та формуванню у студентів відповідних компетентностей та навичок [3].

Нова модель освіти у своїй основі має безперервність, фундаментальність, універсальність, гуманізацію та демократизм, механізми динамічного саморозвитку. Тому потрібна цілісна безперервна система створення та впровадження інновацій в освіту на основі методології інноватики та її адаптації до реалій сучасної України. Основним критерієм інновації виступає новизна ідеї. Тому для викладача, який бажає включитися в інноваційний процес, дуже важливо визначити, у чому полягає сутність пропонованого нового та який має рівень новизни. Абсолютна новизна відзначається новаторством, яке ніколи не використовувалося раніше і охоплює всі аспекти педагогічного процесу. Локально-абсолютна новизна полягає в оновленні одного елемента системи, коли він стає новим у певному конкретному відношенні. Умовна новизна виявляється, коли відома педагогічна ідея, концепція або технологія знаходить втілення у нових умовах. Новизна має суб'єктивний характер, коли педагог стикається з чимось новим для себе, навіть якщо це добре відомо багатьом його колегам [4].

Реформування системи освіти в Україні вимагає активізації інноваційних процесів, стає важливим процесом визнання важливості розвитку компетентностей та використання технологій розвитку особистості із забезпеченням балансу між соціальними та індивідуальними потребами. Це вимагає від педагогів готовності до впровадження нових принципів та розвитку механізмів саморозвитку для кожного студента, сприяючи їхній готовності реалізувати власну індивідуальність [5].

Освітня інноватика як актуальний напрям філософсько-педагогічних досліджень передбачає розробку цілого ряду проблем, серед яких можна виділити:

- обґрунтування методології досліджень інноваційних процесів в освіті;
- визначення соціальних, економічних і культурних детермінант освітньої інноватики;
- аналіз сутності, структури, функцій інноваційних процесів в освіті;
- філософсько-методологічне опрацювання проблеми «якості освіти» як головної, стратегічної мети всіх інноваційних завдань в галузі освіти [6].

У сучасних умовах інноватика у сфері освіти стає важливим фактором, що визначає якість навчання та розвитку особистості. Інновації у сучасній освіті є необхідним елементом для забезпечення якісного та відповідного вимогам суспільства навчання, що сприяє успішному розвитку особистості та суспільства в цілому.

Список використаних джерел:

1. Кравцов М. Упровадження освітніх інновацій у системі вищої освіти. URL : <https://api.dspace.khadi.kharkov.ua/server/api/core/bitstreams/dea95bb6-38db-4d7e-951c-8da01ee3b9be/content>
2. Вакулєнко, Н. В. (2022). Інноваційні процеси в педагогічній науці. Практичний досвід Фінляндії та Естонії. *Наукові записки. Серія: Педагогічні науки*, (208), 272-278. <https://doi.org/10.36550/2415-7988-2023-1-208-272-278>
3. Марцева Л. Педагогічна інноватика у підготовці майбутніх фахівців технічних спеціальностей. (2022). *Modern Information Technologies and Innovation Methodologies of Education in Professional Training Methodology Theory Experience Problems*, 244-252.
4. Козак Л. Педагогічна інноватика у розвитку нових напрямів освіти. URL : <https://core.ac.uk/download/pdf/33687089.pdf>
5. Швидун В. Інноваційні процеси в системі освіти України. URL : <http://www.pedagogy-journal.kpu.zp.ua/archive/2022/81/15.pdf>
6. Нестеренко А. Освітня інноватика як актуальний напрямок філософсько-педагогічних досліджень. URL : <https://core.ac.uk/download/pdf/50593118.pdf>